

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 5 października 2016 r.

Poz. 3850

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.341.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 29 września 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz.446) stwierdzam nieważność **uchwały Nr XX/112/2016 Rady Gminy Wieliczki** z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie regulaminu czystości i porządku na terenie Gminy Wieliczki, w części dotyczącej:

- § 2,
- § 5 w zakresie sformułowań: ...”położonych wzdłuż chodników”, ...”niezwłocznego” oraz ...”w miejsce niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszym i pojazdów” oraz
- § 20

Uzasadnienie:

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Wieliczki, działając na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust.1 i ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2016 r. poz. 250), przyjęła regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wieliczki. Na wstępie należy podkreślić, że Konstytucja RP w art. 7 nakłada na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach i na podstawie prawa. Wobec tego, każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazane jest zatem dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Zważywszy natomiast na rygor odpowiedzialności, grożącej za niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie (art. 10 ust. 2a ustawy), regulacja regulaminowa musi być adekwatna do zakresu delegacji udzielonej radzie, jak też staranna i jednoznaczna.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, rażąco narusza prawo.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uchwalany przez radę gminy regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy winien określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie określonym w pkt od 1 do 8. W świetle art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, regulamin ma określać wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujące uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

W § 2 uchwały, określony został krąg podmiotów, które są adresatami obowiązków wprowadzonych tym regulaminem, poprzez wskazanie, iż obowiązuje on właścicieli nieruchomości, mieszkańców, osoby przebywające czasowo na terenie Gminy Wieliczki. Rada Gminy, wprowadzając kwestionowany przepis, działała z przekroczeniem delegacji ustawowej, gdyż z art. 4 ust. 1 i 2 wynika, że regulamin obowiązuje na terenie danej gminy. Skoro regulamin obowiązuje na terenie gminy, to do przestrzegania jego postanowień obowiązany jest każdy, kto znajdzie się w okolicznościach objętych zakresem stosowania zawartych w nim

norm prawnych. Nie zachodziła zatem potrzeba regulowania tej kwestii od strony podmiotowej w uchwale i określania kręgu adresatów, skoro przepis ustawy jednoznacznie określa zakres obowiązywania regulaminu.

W § 5 uchwały Rada postanowiła, iż właściciele nieruchomości położonych wzdłuż chodników zobowiązani są do niezwłocznego uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, w miejsce niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszym i pojazdów.

Powyższe postanowienie, w zakresie sformułowania „właściciele nieruchomości położonych wzdłuż chodników” ogranicza krąg odbiorców normy prawnej uregulowanej, na podstawie ww. przepisu ustawy, jedynie do właścicieli nieruchomości położonych wzdłuż chodników, co nie mieści się w delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt. 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Powołany przepis upoważnia bowiem radę gminy do określenia w ww. regulaminie, wyłącznie wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń **z części nieruchomości służących do użytku publicznego**, a nie kręgu odbiorców, których te obowiązki dotyczą. Obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, określony został bowiem przez ustawodawcę w art. 5 ww. ustawy. Niezbędne było zatem stwierdzenie nieważności § 5 uchwały w zakresie zapisu” położonych wzdłuż chodników”. Należy również zauważyć, iż art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie upoważnia rady gminy do określania częstotliwości wykonywania tych obowiązków (podobnie wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 października 2013r. sygn. akt IV SA/Po 741/13). Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 258/14 przyjął, iż art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie upoważnia rady gminy do określania częstotliwości wykonywania tych obowiązków, ani też sposobu i miejsca gromadzenia błota, śniegu, lodu i zanieczyszczeń. Tymczasem Rada przyjęła, w § 5 uchwały, iż uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego powinno być realizowane niezwłocznie, w miejsce niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszym i pojazdów.

W § 20 uchwały, Rada postanowiła, iż traci moc uchwała Nr XXIV/153/2012 Rady Gminy w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wieliczki. Ww. przepis pozostaje w sprzeczności z art. 11 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 87), która weszła w życie 1 lutego 2015 r. W świetle powołanego art. 11 ustawy dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie, m.in. art. 4, ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc na okres na jaki zostały wydane jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. To oznacza, iż uchwała Rady Gminy Wieliczki Nr XXIV/153/2012, utraciła moc w dniu 31 lipca 2016 r.

W związku z tym postanowiono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki